

Varer kun maa fremstilles i godkendte Virksomheder og maa forhandles overalt i Landet, og der maa anvendes baade 1ste Klasses og 2den Klasses Kød, fordi Fremstillingen af disse Varer er af en saadan Karakter, at de er fuldkommen anvendelige til Menneskeføde.

Endelig skal jeg nævne en anden meget vigtig Bestemmelse, som findes i § 9, og som angaar Torvehandelen. Det er jo saadan for Øjeblikket, at der i mange Kommuner findes Torvehandel, hvor det er tilladt at forhandle Kød, Slagteaffald og den Slags Ting. Det er naturligvis ikke i alle Tilfælde saaledes, at man kan sige, at den Torvehandel, der foregaar med disse Varer, er fuldt betryggende i sanitær Henseende — det kan man vel nok sige uden at bruge for stærke Udtryk —, men jeg har dog ikke ment, ogsaa af Hensyn til Kommunernes Selvstyre, at det vilde være rigtigt at forbyde Torvehandel, og derfor er der i Lovforslaget indført den Bestemmelse, at det overlades til Kommunerne selv gennem deres Sundhedsvedtægt at bestemme, om de ønsker Torvehandel forbudt, eller de ønsker den bibeholdt.

Jeg tror, at jeg med disse Udtalelser og med de udførlige Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og som jeg henviser Tingets ærede Medlemmer til at sætte sig ind i, har gjort Rede for Lovforslagets Hovedpunkter. Jeg tror ogsaa, at man gennem disse Udtalelser og Bemærkninger kan fastslaa, at der er taget skyldigt Hensyn til de to Ting, som jeg mener, der bør tages Hensyn til. For det første Bestræbelserne for Indførelse af den bedst mulige Kontrol, og jeg vil gentage her, at det er den af første Kategori. Det viser sig ogsaa, ikke mindst i de allersejeste Dage, at det ikke har været de allerbedste Resultater, man har opnaaet i en § 2-Kommune. Ved dette Lovforslag har man søgt at give de Bestræbelser, der gaar ud paa at gennemføre den bedst mulige Kontrol, et Stød i den rigtige Retning. For det andet er der taget skyldigt Hensyn til Kommunernes Selvstyre, idet man i Fremtiden fritager dem for en Konkurrence fra § 2-Kommuner, som medfører, at selv om man indenfor en Kommune ønsker at faa gennemført den bedst mulige Kontrol, kan man alligevel ikke blive fri for at indføre Kød til Befolkningens Forbrug fra Kommuner, som har en ringere Kontrol, og derved bliver det i Virkeligheden ikke meget nærd, at der indenfor en Kommune er gennemført den bedst mulige Kontrol. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Handel med Genstande tjenlige til at afbryde Svangerskab.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2669; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 391).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sætter til Forhandling under eet.

Ordføreren (Sundbo): Udvalget har under Hensyn til de Forhandlinger, der førtes her i Tinget ved Sagens første Behandling, underkastet Lovforslaget en omhyggelig Undersøgelse. Da Lægerne siden 1922 har krævet, at der burde vedtages en Lov af den heromhandlede Art, har Udvalget gennem Justitsministeriet indhentet Oplysninger fra Retsmedicinsk Institut og Statsobducenten i Aarhus, og de derved fremkomne Oplysninger viser, at det Redskab, der er Tale om, Modersprøjten med det lange Rør, er absolut livsfarligt og har fremkaldt mange Dødsfald. Hele denne Sag er i øvrigt siden behandlet i „Ugeskrift for Læger“. I Nr. 3 for 21. Januar 1926 findes der en længere Artikel om hele dette Spørgsmaal. Retslægeraadet har haft 9 Sager af denne Art til Behandling, og i 8 Tilfælde har Retsmedicinsk Institut foretaget legal Obduktion. Det fremgaar af disse 8 Obduktioner, at de Apparater, der er Tale om her, og andre lignende er i høj Grad farlige. Alle Tilfældene ligger efter 1917, i hvilket Aar det ser ud til, at Modersprøjten med det lange Rør er blevet en Salgsvarer i større Stil. Efter Lægernes Mening er Apparatets Farlighed hævet over enhver Tvivl, de betragter det alle som i høj Grad farligt, og Døden er i de fleste Tilfælde indtraadt øjeblikkeligt efter Brugen af det. Undertiden er det Kvinden selv, der har anvendt det, i andre Tilfælde er det Kvinder, der synes at øve Fosterfordrivelse som Næringsvej. I de nævnte 8 Tilfælde, hvor Obduktion er foretaget, har Kvinden kun i eet Tilfælde levet en noget længere